

Arrest

nr. 335 126 van 29 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 14 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 augustus 2025.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 1 april 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 7 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 3 augustus 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig

tot en met 2 augustus 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 17 september 2028 (Zie “Cedoca, aanvraag derde landen” in het administratief dossier).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt op de DVZ naar voor dat ze gezondheidsproblemen heeft. Ze verliest soms plots zonder reden het bewustzijn en heeft last van haar maag. Ze stelt in het verleden ook een wonde te hebben gehad aan haar arm (verklaring dvz, vraag 29). Ze stelt nog steeds last te hebben van de wonde aan haar arm (Bijkomende vragen m-status Griekenland). De verzoekende partij voegt naast enkele foto's van haar arm en been, geen documenten bij die haar medische problemen op enige manier staven. Er kan dan ook niet worden gecontroleerd in welke mate haar medische problemen haar zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor niet kan worden besloten dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaand materiële deprivatie zal terechtkomen. De verzoekende partij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud voor het overige dat het goed gaat met haar gezondheid (NPO, p.3). Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 7 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd er erkend als vluchteling op 3 augustus 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 2 augustus 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 17 september 2028 (Zie "Cedoca, aanvraag derde landen" in het administratief dossier). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de algemene informatie betreffende de moeilijkheden bij het hernieuwen en verlengen van Griekse verblijfsdocumenten daar ze op heden over een geldige verblijfsvergunning beschikt. De verzoekende partij legt een attest van verlies van haar Griekse verblijfskaart neer. De verzoekende partij toont echter niet aan, noch blijkt dit uit de landeninformatie, dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen duplicaat van haar verblijfsvergunning kan aanvragen. De verzoekende partij verklaart dat ze een AMKA en AFM had (NPO, p.15). de commissaris-generaal stelt hierover in de bestreden beslissing terecht dat haar AMKA pas wordt gedeactiveerd als haar verblijfsvergunning verloopt. Haar verblijfsvergunning is nog geldig tot en met 2 augustus 2026 waardoor haar AMKA ook geldig is tot deze periode. Ze maakt dus niet aannemelijk geen toegang te hebben tot medische zorgen in Griekenland omdat ze niet over haar AMKA zou beschikken. Wat betreft haar AFM, stelt de commissaris-generaal dat haar AFM eveneens geldig is zolang haar verblijfsvergunning geldig is namelijk tot en met 2 augustus 2026. Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoekende partij niet langer in het bezit zou zijn van haar geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij verklaart dat ze reeds in Gaza had gehoord dat België een goed land is met veel werkgelegenheid (verklaring dvz, vraag 28), waardoor kan worden besloten dat ze reeds in Gaza reeds het doel had om naar België af te reizen en geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen. De verzoekende partij verklaart verder dat ze haar verblijfsvergunning verkregen heeft in september 2023 (Bijkomende vragenlijst M-status Griekenland). Ze heeft op 27 november 2023 haar Grieks paspoort verkregen en de dag nadien Griekenland verlaten (NPO, p.16). Dit wil zeggen dat de verzoekende partij slechts twee maanden als begunstigde van internationale bescherming met haar verblijfsdocument in Griekenland heeft verbleven. Uit een dermate kort verblijf is het voor haar onmogelijk om haar conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden tot het vinden van huisvesting, tewerkstelling en toegang tot taallessen. De verzoekende partij toont ook niet aan dat ze de van haar te verwachten stappen heeft ondernomen om tewerkstelling, huisvesting en taallessen te bekomen. Uit haar verklaringen blijkt dat ze enkele dagen in de landbouw kon werken maar omwille van de problemen die ze kreeg met haar baas moest stoppen met deze tewerkstelling (NPO, p.17). Ze was verder in staat een andere job te vinden de olijventeelt maar deze tewerkstelling ging uiteindelijk niet door (NPO, p.10-11). Ze vond daarna werk bij een persoon in een restaurant waar ze om de twee à drie dagen mocht werken (NPO, p.14). Ze kreeg echter geen vaste tewerkstelling daar ze geen perfect Engels of Grieks sprak (NPO, p.14). Verder is ze rondgegaan bij

verschillende winkels en zaken in het stadscentrum en haar gaan aanbieden in reisbureaus (NPO, p. 14-15). Ze toont echter niet aan dat ze enige stappen heeft ondernomen om een beroep te doen op organisaties of de Griekse overheid om tewerkstelling te bekomen. Ze heeft ook geen inspanningen gedaan om Grieks te leren om zo haar kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Ze stelt dat ze eerst over een woning diende te beschikken alvorens de taal te leren (NPO, p.15). Na een grondige lezing van haar verklaringen blijkt dat ze ook geen dienstige inspanningen heeft geleverd om huisvesting te bekomen. Ze verklaart zich te hebben aangemeld bij een sociale organisatie om een huurwoning te krijgen voor 250 euro in de maand (NPO, p.13). Ze heeft zich ook aangemeld bij een organisatie die haar financiële steun kon geven (NPO, p.15). Ze moest echter drie maanden wachten op deze steun van beide organisaties waarop ze besloot hier niet op te wachten. Hieruit blijkt dus niet dat de verzoekende partij enige inspanning heeft geleverd om huisvesting te zoeken in Griekenland of om de rechten verbonden aan haar status af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven. Uit haar verklaringen blijkt verder dat ze wel degelijk medische zorgen in Griekenland heeft gekregen. Zo werd ze in Griekenland verzorgd voor de verwondingen aan haar arm en werd haar medicatie voorgeschreven. Ze kreeg ook een afspraak om hechtingen te laten verwijderen. Uiteindelijk werden de hechtingen door een verpleegster in het opvangcentrum verwijderd (NPO, p.11). De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat ze geen medische zorgen heeft gekregen in Griekenland of dat haar medische zorgen geweigerd werden. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar ze tijdens haar verklaringen wijst op een incident met de politie, kan deze confrontatie niet worden gekwalificeerd als een daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij beperkt zich ook tot deze verklaringen en brengt geen andere situaties naar voor waar ze problemen zou hebben gehad met de politie.

Waar ze wijst met problemen met haar werkgever voor wie ze in het zwart was tewerkgesteld, verklaart ze geen klacht te hebben ingediend bij de politie voor de vermeende verwondingen die hij haar heeft aangedaan. Daar de verzoekende partij geen klacht heeft ingediend, konden de Griekse autoriteiten ook niet ingrijpen daar ze niet op de hoogte waren van de problemen. Ze maakt dan ook niet aannemelijk dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffende zou zijn.

De verwijzing naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State alsook naar voorgaande rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

De verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de situatie in Gaza is niet dienstig in deze procedure aangezien de situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland beoordeeld wordt.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Bovendien brengt hij geen bewijzen bij dat hij naar aanleiding van de aangehaalde gebeurtenissen enige stappen heeft ondernomen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland

in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofdte sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Waar de verzoekende partij naar voor brengt in het verzoekschrift dat ze geen bescherming geniet tegen refoulement in Griekenland, dient er op gewezen dat zij niet aantoont dat ze op heden niet meer over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en ook niet aantoont dat de bescherming daar niet effectief is. Ze brengt geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen bescherming zou genieten tegen refoulement en teruggestuurd zou worden naar haar regio van herkomst.

8. Wat de opmerking van de verzoekende partij betreft dat de redelijke termijn duidelijk werd overschreden door de lange duurtijd van de procedure wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg heeft dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat haar verzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partij geen voordeel kan halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Overigens toont de verzoekende partij niet aan benadeeld te zijn door de langere beslissingstermijn nu zij ruimer de gelegenheid heeft gekregen om haar vluchtrelaas van bewijsstukken te voorzien.

9. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De

commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

11. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. VzP stelt wat de algemene gang van zaken betreft in Griekenland dat er geen effectieve bescherming is. Voor haar medische probleem kreeg ze niet de nodige medische hulp, ze is dus kwetsbaar. Ze was er ook slachtoffer van racisme en discriminatie. Dit alles maakt dat bij terugkeer een schending van art. 3 EVRM dreigt. Ze stelt al veel gekregen te hebben in België, veel meer dan ooit in Griekenland: hier wordt gezorgd voor mensen.”

5.1. Verzoekende partij brengt, met voormeld betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die van aard zijn afbreuk te doen aan de in de beschikking van 5 augustus 2025 opgenomen grond.

Waar ze stelt dat ze geen medische hulp in Griekenland kreeg, werd in de hierboven geciteerde beschikking reeds gesteld dat ze niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken daar ze geen documenten neerlegt ter staving van haar medische problemen. Er werd ook vastgesteld dat uit haar verklaringen blijkt dat ze wel degelijk medische zorgen in Griekenland heeft gekregen. Zo werd ze in Griekenland verzorgd voor de verwondingen aan haar arm en werd haar medicatie voorgeschreven. Ze kreeg ook een afspraak om haar hechtingen te laten verwijderen. Ze brengt dan ook geen concrete elementen bij waaruit zou blijken dat ze geen toegang had tot medisch zorgen in Griekenland of dat haar deze medische zorgen werden geweigerd. Door in het kader van haar vraag tot horen te herhalen dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen, kan ze dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

Waar ze stelt het slachtoffer te zijn geweest van racisme en discriminatie werd ze in de hierboven geciteerde beschikking er eveneens op gewezen dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de

Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Bovendien brengt zij geen bewijzen bij dat ze naar aanleiding van de aangehaalde gebeurtenissen enige stappen heeft ondernomen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen. Door louter te herhalen dat ze het slachtoffer werd van racisme en discriminatie in Griekenland, kan ze geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond en maakt ze niet aannemelijk dat er een schending van artikel 3 van het EVRM dreigt.

Haar verwijzing naar haar leven in België is niet dienstig. De verzoekende partij heeft immers een internationale beschermingsstatus in Griekenland en is in het bezit van een geldige Griekse verblijfsvergunning. Haar verzoek om internationale bescherming en beroep dienen dan ook ten aanzien van Griekenland te worden beoordeeld.

De verzoekende partij laat verder na om enig verweer te geven op de volgende in de beschikking opgenomen gronden: (i) dat de Griekse verblijfsvergunning van de verzoekende partij nog geldig is tot en met 20 augustus 2026, (ii) dat ze niet aantoont dat ze geen duplicaat van haar verblijfsvergunning kan aanvragen bij een terugkeer naar Griekenland, (iii) dat ze in het bezit is van een geldig AMKA, (iv) ze geen intentie had om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, (v) ze slechts twee maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft verbleven en (vi) ze niet de van haar te verwachten stappen heeft gezet om tewerkstelling, huisvesting en taallessen te vinden.

De verzoekende partij gaat ter zitting niet of nauwelijks concreet in op die in de beschikking gedane bevindingen inzake haar persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. Ze gaat zo voorbij aan haar eigen handelen, dan wel veeleer totale nalaten te handelen als statushouder in Griekenland.

Het is de verantwoordelijkheid van verzoekende partij om de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Door te verwijzen naar de algemene landeninformatie, maakt ze niet aannemelijk dat ze niet in staat is om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen of dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

6. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS